

மணனும்

சிறுடையம்

ES.
4.8/1.
R

★
மாவீன
★

★
நாச்சயாதீவு



சிரட்டையும் மண்ணும்

நாச்சயாதீவு பர்வீன்



591473

591473

வெளியீடு:

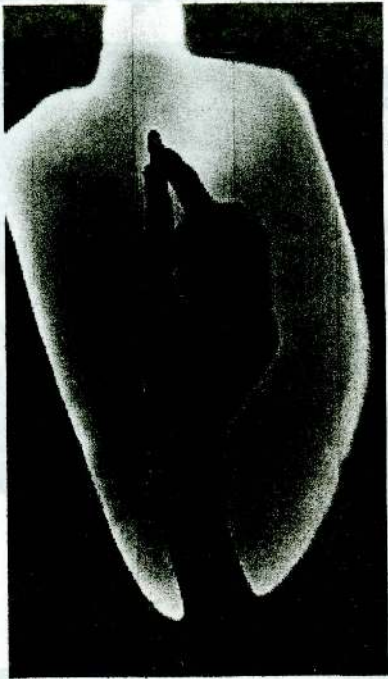
PRISM

சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பு,
87/24, தர்மபால மாவத்தை,
அநுராதபுரம்.

தொ.பே. 071-4837524.

TITLE: SIRATTAIYUM MANNUM
(POEMS)
AUTHOR: NACHGHADHEEWU FARVEEN
60, NEW TOWN
NACHCHADUWA
ANURADHAPURA
COPY RIGHT:
AUTHOR
FIRST EDITION:
2005.09.11
DESIGN: M.A.M.DILSHAN
TYPE SET: M.T.JESLY
COVER PHOTO:
KITHSIRI WANASINGHE(JOURNALIST)
PUBLISHED BY:
PRISM SOCIAL DEVELOPMENT
ORGANIZATION

விடயம்: சீரட்டையும் மண்ணும்
(கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர்: நாச்சியாதீவு பர்வீன்
60, புதிய நகர், நாச்சியாதீவு,
அநுராதபுரம்.
உரிமை: ஆசிரியருக்கே
முதற்பதிப்பு: 2005.09.11
கணினி வடிவமைப்பு:
எம்.ஏ.எம்.டிஸ்ஸான்
எழுத்துரு: எம்.டி.ஜெஸ்லி
அட்டைப்பட உதவி:
கீத்சிறி வனசிங்க (பத்திரிகையாளர்)
வெளியீடு:
ப்ரிஸம் சமூக அபிவிருத்தி
அமைப்பு
விலை: ரூபா. 90.00



என்
அருமைப் பெற்றோர்

எம். அப்துல் ரஹீம்
(அதிபர்)
ஜே.பரீதா உம்மா

ஆகியோருக்கு
இது

சமர்ப்பணம்

என்னைத்தூண்டிய தூண்டில்கள்

என் குடும்பத்தார்கள்
மர்ஹூம் எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ்
அன்பு ஜவஹர்ஷா
நயீமா ஷிஹாப்தீன்
மேமன் கவி
அன்பு அமீன்
கெகிராவ ஸஹானா
லோரன்ஸ் செல்வநாயகம்
எம்.எச்.எம்.பதியுஸ்ஸமான்
கிண்ணியா அமீர் அலி
எம்.ஏ.எம்.டிஷான்
ஐ.எம்.ரஹ்மதுல்லாஹ்
ஏ.சி.ஜன்ஸி கபூர்
எம்.முபார்கதீன்
எல்.வஸீம் அக்ரம்
நண்பர்கள்



இடி
படிகள்
யாத்ரா
நவமணி
வீரகேசரி
மித்திரன்
தினகரன்
மல்லிகை
அநு-ராகம்
நாச்சியதீபம்
எங்கள் தேசம்
அல்ஹஸனாத்
இலங்கை வானொலி

ஒளிக்கீற்று

இப்போதெல்லாம்
முகவரிதான் முக்கியமாவதால்
முன் கதவைக் கூட
கவனமாகவே
திறக்க வேண்டியுள்ளது.

எட்டு வருடங்களுக்கு முன்
பர்வீனைக் கண்ட போது
துடிப்பான ஆர்வம் மட்டுமே
தெரிந்தது.

இடைப்பட்ட காலத்தில்
பர்வீனைப்பற்றி
அனைத்துமே
புரிந்தது.

முத்தவர்களையும்
தட்டிக் கொடுக்க
இளையவர்களால் முடியும்
பர்வீன் - எடுத்துக்காட்டு

சீரட்டையும் மண்ணும்
பர்வீனின் படைப்பு
நண்பர்களின் ஊக்கத்தால்
இன்று நூலாகின்றது.

தூண்டில்கள் ...
பெரிதா... சிறிதா...
பர்வீன் பார்க்கவில்லை
பாதச் சுவடுகள்
ஆழமாக இருப்பது
எமக்குப் புரிகின்றது

பிறந்த மண்
கிராமமானால்
பலர் மறக்கின்றார்கள்
பெயர்லும் அதை மறக்காத
பர்வீனுக்கு
எல்லாமே அதுவேயாகின்றது.
வேதனைகள், கனவுகள்
சொல்லி
இலக்கியமாகி ஊட்டுகின்றது
நம்பிக்கையை

இருபத்தெட்டு வயதில்
இப்படியான தரிசனம்
ஆச்சீரியம் தான்.

பர்வீனை
நெருக்கமாய் அறிவதால்
அந்த இளைஞனிடம்
“ஏர்கண்டிசன்” கனவுகள்
இல்லையென்பது தெரியும்.

பிரதேசத்தில் போராரும்
இந்தச் சீரட்டையில்
வளமான மண்ணை
நிறைந்துள்ளது.

பெரியவர்கள்
சொற்சீலம்பால் மயக்குவார்கள்
பர்வீனின் கவிதைகள்
தெளிவாய் புரிகின்றன.

பலமுறை
முழுமையாய் படித்தேன்
எமது மண்ணுக்கு மட்டுமல்ல
தமிழ் இலக்கீத்திற்கே
நல்லதொரு கவிஞன்
கிடைக்கவுள்ளான்

முற்றுத் தரிப்பாக
இல்லாமல்
முயற்சி தொடர
வாழ்துக்கள்

அன்பு ஜவஹர்ஷா

vi

மனந்தீடுந்து

ப்ரிஸம், சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பின் மூலம் நாச்சியாதீவு பர்வீனின் “ சிரட்டையும் மண்ணும் ” எனும் இந்த கவிதைத் தொகுதியை வெளியீடுவதில் நாம் பெருமீதமடைகிறோம்.

சமூகம் சார்ந்த அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளை முன்னிலைப்படுத்தி இயங்குவது தான் எமதான இலக்காகும். எமது இந்த இலக்கில் , கல்வி சார் புத்திஜீவிகளுடனான நெருங்கிய தொடர்பாடல்கள் மூலம் எமது சமூக விருத்திக்காய், உயர்ச்சிக்காய் ஆவண செய்யவே! நாம் முயற்சிக்கின்றோம். சமூக சேவை என்பது தனவந்தர்களிடம் வாங்கி, சமூகம் சார்ந்த ஏதாவது ஒரு பணியை மேற்கொள்ளல் என்ற வரைவிலக்கணத்தோடு நாம் முரண்பட்டவர்கள். சமூகத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்காய் எதனையெல்லாம் செய்ய முடியுமோ! அவைகளை நாம் எமது இலக்காக கொண்டு செயற்பட முனைகிறோம்.

எனவே எம்மை ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் கட்டிப்போட்டு எமது ஆளுமைகளை முடக்க வைப்பதை விடவும், திறந்த மனத்துடனான சமூகம் சார் அடைவுகளுக்கான வியூகங்களை அடையாளங்கண்டு, எமது பணியை தொடர்வதே எமது பணியில் எம்மை பலப்படுத்தும் என கருதுகிறோம்.

இந்த வகையில் இலக்கியமும், படைப்புக்களும் சமூகம் சார்ந்த நுண்ணிய உணர்வுகளைச் சொல்ல வல்ல சீறந்த தளமாகும். எழுத்துக்கள் மூலம் காத்திரமான செய்திகளை சமூகத்திற்கு சொல்லலாம். அது மட்டுமல்லாமல் எமதான வாழ்வியல் பதிவுகளை கூறக்கூடிய மிகச்சீறந்த ஆவணமாக இந்த படைப்பிலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன.

எனவே! தான் எமது அமைப்பின் கன்னி முயற்சியாக அநுராதபுர மாவட்டத்தின் அவதானத்திற்குரிய கவிஞரான நாச்சியாதீவு பர்வீனின் இந்த கவிதை நூலை வெளிக்கொணர்கிறோம். எமது அமைப்பின் இந்த முயற்சி பற்றிய காத்திரமான விமர்சனங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். அத்தோடு உங்கள் விமர்சனங்கள் எம்மை எங்கள் பாதைகளில் நெறிப்படுத்துவதாய் அமையட்டும்.

எம்.ஏ.எம் டில்ஷான்
தலைவர்
ப்ரிஸம் சமூக அபிவிருத்தி
அமைப்பு

முற்றத்தில் விளையாடும் என் மனசு

என் கிராமத்தின்
புழுதி படிந்த தெருக்கள்

தினமும்
காலையும் மாலையும்
சாலையை மறித்து
மறியல் போராட்டம் நடத்தும்
மாடுகள்

தென்றல் உலவீ வரும்
எங்களுநர்
பச்சை வயல் வெளிகள்

அவ்வப்போது அந்திகளில்
நண்பர்களோடு ஏறியிறங்கும்
அந்த மலைத்தொடர்

கிராமத்தின் கிழக்கில்
அழகிய மச்சமாய்
அந்தத் தெப்பக்குளம்

அடிக்கடி என்னைத்திருடி
எங்கோ புதைக்கும்
சில நினைவுகள்

முதலாவது பிரசுரிக்கப்பட்ட
என் கவிதையை
கிண்டலாய் பேசிச்சென்ற
அந்தத் தூரத்து உறவுக்காரர்

முற்றத்தில் விளையாடும் என் மனசு

விடிகாலைப் பொழுதுகளில்
எப்போதோ வாசித்த கவிதை பற்றி
சிலாகித்துப்பேசும்
அந்த மீன் யாவாரி

ஓயாமல் உழைத்தும்
வாழ்வில் ஏற்றம் காணாத
எங்களுர் ஏழைகள்

விஞ்ஞானத்தை நோக்கியதாய்
உலகம் நகர
பணத்தை நோக்கியதாய்
பயணப்படும்
கிராமத்து இளைஞர்கள்

வாழ்க்கையை
வயிற்றுக்கு விற்றுவிட்டு
வாணாலை
தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும்
வாலிப மொட்டுக்கள்

எதார்த்தமற்ற
வாழ்வை யாசிக்கும்
எங்களுர் ஆண்களும் பெண்களும்

என் அழகிய கிராமத்தின்
குப்பை மேடுகளாய்
ஆங்காங்கே படிந்து போயுள்ள
அழுக்கு நிலவரங்கள்

இவைகளையும் தாண்டி
எதனைத்தான் நான் பாட

Brasileira

சீரட்டைக் குள்

01.	சின்னச்சின்ன ஆசை	11
02.	அக்காலம் எப்பவரும்	12
03.	அ(வ)கதி வாழ்க்கை	13
04.	சம்மதம் சொல்	14
05.	முயற்சி	15
06.	மழை	15
07.	நெருப்பு வாழ்க்கை	16 - 17
08.	புரிந்து கொள்	18
09.	பொய் முகங்கள்	19 - 20
10.	தேடல்கள்	21
11.	மாறிகள்	22 - 23
12.	மக்களே மாறுங்கள்	24 - 25
13.	ஓர் இரவின் செய்தி	26 - 27
14.	வா ஊருக்கு போய் வருவோம்	28
15.	காதலர் தினம்	29 - 30
16.	இனிமேல்	31
17.	எதிர்பார்ப்புக்கள்	32
18.	விடை சொல்லித்தாருங்கள்	33 - 34
19.	நினைவில் மறையும் தாயகம்	35 - 36
20.	மீண்டு வா நண்பனே	37 - 38
21.	ஞாபகங்கள்	39 - 40
22.	தொட்டு விடும் தூரத்தில்	41 - 42
23.	கருவிலிருந்து ஒரு கடிதம்	43 - 44
24.	மன்றாடும் மனசுகள்	45 - 46
25.	தீப்பிடித்த தேசம்	47 - 48
26.	விடியலின் பொழுதுகள்	49 - 50
27.	ஆமைகளும் பறக்கும்	51 - 52
28.	காற்றின் புலம்பல்	53
29.	நவீன தீவிரவாதி	54 - 55
30.	நாக்கை கடிக்காதீர்	56
31.	முடிவுரை	57 - 58
32.	கிணற்றுத்தவளை	59 - 60
33.	அகதி என்று	61
34.	கொல்லைப்புற கனவுகள்	62 - 63
35.	தீயில் எரிந்த நினைவுகள்	64 - 65
36.	வாழ முடியாத வாழ்க்கைக்காய்	66 - 67
37.	விடுகதைகள்	68 - 69
38.	சீரட்டையும் மண்ணும்	70 - 71

சின்னச் சின்ன ஆசை

புல்லிடம் பனித்துளி
 பேசிடும்~ பாஷை
 மண்ணிடம் மழைத்துளி
 கதைத்திடும் ~ ஓசை
 கேட்டிட வேண்டிது
 என்மன ~ ஆசை
 உரையினை நோக்கி
 கடலை வந்த
 கதைத்திடும் ~ பாஷை
 கேட்டிட வேண்டும்
 புவினைப் புணரும்
 பூச்சிகள் ~ எல்லாம்
 பேசிடும் - ஓசை
 கேட்டிட வேண்டும்

நிலமும் பயிரும்
 பேசுவதென்ன?
 நீரிடம்~நீளும்
 உரைப்பது என்ன?
 காற்றோடு மேகம்
 கதைப்பது என்ன?
 உரையின் உள்ளம்
 உரைப்பது ~ என்ன?

முகிலினை மோதி
 ஓகவரி மாறும்
 தென்றல் ஓதும்
 வேதம் என்ன!
 தெரிந்திட ஆசை
 தெளிந்திட ஆசை

தினகரன்

21.03.1998

அக்காலம் எப்ப வரும்

அஞ்ச வயசு ஞாபகங்கள்
நெஞ்சினிலே இனிக்குது!
அத்தனையும் நினைக்கையிலே
பஞ்ச விழிகள் பனிக்குது!

விடியல் கண்டெழுந்து
விரைவாக பள்ளி சென்று
விடுகதைகள் சொல்லி தினம்
விளையாடி மகிழ்ந்ததுவும்

வயலேராம் நடைபழகி
வாய்க்காலில் கால் கழுவி
அயராது கதை பேசும்
அவக்காத நினைவுகளே!

அந்தி மாலை நேரத்தில்
ஆலமரக்கீழ் நிழலில்
ஒத்துமையாய் உக்கார்ந்து
ஊர்க்கதைகள் பேசியதும்

மலைமீது நாமேறி
மாலைப்பொழுது கழித்து
விளையாடிக்கீழிறங்கும்
வீடலை வயது ~ அது!

அத்தங்கரையோரம்
சித்திரங்கள் பல கீற
சீக்கிரமாய் அலை வந்து
சில நொடிக்குள் அழிந்து விடும்!
அது கண்டு மகிழ்ந்தோமே
அக்காலம் எப்ப வரும்!

அந்நரகம்
இதழ் 03

அ(வ)கதி வாழ்க்கை

நாம்
 தவமிருந்தது
 வெண்புறாக்களின்
 வருகைக்கே!
 வந்து
 சேர்ந்ததோ
 கழுகுக் கூட்டங்கள்!
 எங்கள்
 முகங்களில்
 இப்போதெல்லாம்
 மரணப் புன்னகையின்
 ரேகைகள் தான்
 பதிந்துள்ளன.
 இங்கே
 முகங்களில்
 செயலிழந்த மனித
 இயந்திரங்கள்.
 உடமைகளையும்
 உறுப்புகளையும்
 தானம் செய்துவிட்டு
 சரமாதான உயில்
 எழுதப்படும் வரை
 காத்திருக்கின்றன.
 நாங்கள்
 வறுமையை
 வாடகை எடுத்த வாழ்பவர்கள்
 எல்லோரும்
 வாழ்ந்து தான் இறக்கின்றார்கள்.
 நாங்கள்
 இ(ர)றந்து கொண்டே
 வாழ்கிறோம்!

தினகரன்

15.04.2001

சம்மதம் சொல்

உதட்டுப்புன்னகையால்
என் உசீரக் குடிச்சவளே
உள்ளத்தக் களவாட
உயர் படிப்புப்படிச்சவளே
ஏன்டியம்மா? எம்மனச
உன்னினைவால் ~ வதைக்கின்றாய்
இதயத்தை பறித்தெடுத்து
எங்கெங்கோ புதைக்கின்றாய்!

நீ சிரித்தாள் பூ பூக்கும்
சிரிக்காமல் ~ முறைக்கின்றாய்
ஆங்காங்கே அழகையெல்லாம்
பொத்திவைச்சு மறைக்கின்றாய்
மின்வெட்டும் பார்வையால் ~ என்
இளநெஞ்சை கொள்கின்றாய்
மெளனத்தில் தானே ~ உன்
மனமாற்றம் சொல்கின்றாய்.

அந்தி சாயும் வேளையில்
ஆத்தங்கர ஓரத்தில்
கொஞ்சுங்கிளி உனக்காக
கொஞ்சநேரம் காத்திருப்பேன்
நெஞ்சமென்னை ஏத்துச்சின்னா
நேரே சொல்ல பாத்திச்சின்னா
வாடியம்மா ஆத்தருகே
வாய்த்திறந்து சம்மதம் சொல்

தினகரன்
06.02.1999

முயற்சி

அடிக்கடி
அலைகளும்
எழும்பித்தான்
பார்க்கின்றன
அவளோடு
உரையாடி
மகிழ்
ஆனால்
கரையைத்தான்
தரண்ட
முடியவில்லை

மழை

கரு முகிலின்
கர்ப்பத்தில்
கன காலம்
இருந்து விட்டு
பூப்பெய்தி விட்டதனால்
பூமிக்கு வந்தவளோ?

இடி வாரமஞ்சரி
21.08.2001

நெருப்பு வாழ்க்கை

உன் எல்லா
இழப்புகளுக்கும்
ஏன் என்னை மட்டுமே
காரணம் காட்டுகிறாய்!

உன் தோல்விகளுக்கு
ஆதாரமாய்
என் மீது ஆத்திரம் தீர்க்க
உனக்கு வெட்கமாகயில்லை?

ஆணர் என்ற
இறுமாப்பில் ~உன்
ஆணவ விழுதுகளில்
என்னை கட்டிப்போட்டுள்ளாய்
என் கதறல்களால் கூட
உன் மனம் கசியவில்லை

சமுதாய வேலிகளால்
என்னைப் பலவீனப்படுத்த
உன் ஒவ்வொரு
ஆயுதங்களையும்
நிராயுத பாணியாய் ~இருக்கும்
என் மீது பாவித்த பின்னும்
இன்னும் என்மீது
அழுத்தம் எதற்கு?

உன் மனைவி என்பதற்காய்
உன் அட்டகாசங்களை
நான் தாங்கிக் கொள்ளலாம்

இருந்தும்..

எல்லா மனைவியரும்
என் போல் இருக்கப்போவதில்லை
என்றாவது நீங்களும்
பலவீனப்பட்டும்போவீர்கள்.
அதுமட்டும்....

05.10.2002

தினகரன்
29.09.2002

புரிந்துகொள்

வட்டத்திற்குள் நின்று...
 வாழ்க்கையை எட்டிப்பார்ப்பவனே!
 நீ கூப்பிடும் தூரத்தில்
 வாழ்க்கை இருக்கும் போது!
 அதை வசப்படுத்த
 நீயேன் தயங்குகிறாய்!

அடங்கிப்போவதினும்
 அடிமைப்படுவதினும்
 உன் வாழ்நாளை கழித்து விட்டு
 வெறும் எச்சிலையும்
 அச்சங்களையும் மட்டுமா
 மீதப்படுத்தப்போகின்றாய்?

சிவ்வையில் அறையப்பட்ட
 உன் உரிமைகளை மீட்டுக
 இன்னமேன்
 சிந்திக்காமலிருக்கின்றாய்?

உன்னைக்கற்றி
 பின்னப்பட்டுள்ளவைகள்
 வெறும்...
 சிலந்தி வலைதான்
 நீ சிந்தித்தால்
 நொடியில் வாழ்க்கைப்பாதையை
 மாற்றிக்கொள்ளலாம்

நீ- தான்
 இன்னும் நினைப்பதாயில்லை!

தினகரன்
 2003.01.26

பொய்முகங்கள்

முன்னால்
முறுவலிக்கும்
முகஸ்துதி பாடி
கழுத்தறுக்கும்.

பின்னால்
கட்டாக்காலியாய்
கதைபேசும்

எல்லாம் தெரிந்ததாய்
வம்பளக்கும்

வார்த்தையில்
விஷம் கலந்தீகுக்கும்

நீஜம் சொல்வதிலும்
சோபனைக்காய்
பொய் வர்ணனைகள்
வலம் வரும்.

சிரித்தாய் பேசியே
கழுத்தில்
கத்தி வைக்கும்.

மனதுக்குள்ளால்
குமைந்து குமைந்து
அடுத்தவனின் குறைகளை
அல்வாரபோல் மெல்லும்.

மனசு முழுக்க
மண்புழுவாய்-
தலைக்கனம் நெளியும்

சுற்றில்
எல்லாம் புஷ்வரணமரணியின்
'பெரய்' முகங்கள்
அவமரணத்தில்
தலை கவிழும்.

படிகள்
இதழ் 02

தேடல்கள்

எல்லா ஏக்கங்களும்
ஏன் எனக்கு மட்டுமே!
சொந்தமாகின.. .

தினமொரு மாப்பிள்ளைக்காய்
அலங்கரித்து
காலங்கழித்து
அவஸ்தையுதும் ஜீவனாய்
ஏன் நான் மட்டுமே
ஆகிப்போனேன்

நான் விடும் பெருமுச்சு
பல வேலைகளில்
என்னையே சுடுகிறது
என் ஓலமே
என்னை செவிடாக்கும்
அவலம்.. .
யாரிடம் போய் சொல்வது

இனியும்
என் அப்பாவுக்கு
மாப்பிள்ளை தேட
வலுவில்லை
எம் எல்லாத் தேடல்களும்
பூச்சியமான பின்பும்
அடி மனதில்.. .
சொற்பொய் நம்பிக்கையிருக்கிறது
எங்கிருந்தாவது
எவனாவது ஒருவன் வருவானென்று

தினகரன்

13.10.2002

மாறிகள்

இதுவரை
மாறலியாய் இருந்த - நீ
தீவிரன மாறப்போனாய்

கூட்டல், பெருக்கல்
என்பவற்றில் தானே
நீ - குறியாக இருந்தாய்

இப்போது.. .
கழித்தலில் கவனம்
செலுத்த ... காரணமென்ன?

அடைப்புக்குறிக்குள்
வைத்துத்தான்.. .
நான் உன்னை
அடையாளம் கண்டேன்
நீ - மாறி விட்டாய் என்று
வினாக்குறி என்பது
விளையாட்டுக்காக
மட்டும்தானே!

நீ - இட்டிருக்கும்
விளங்காக குறிக்கு
விஞ்ஞான விளக்கமென்ன?

நகல்புரணம் நலிகல்வ

சந்திக்கு வந்தேன்
உன்னை சந்தித்து போக

நீ - ஏன்
சமாந்திரமாய்
விலகிப்போனாய்

உன் மாற்றங்களால்
நானும்...
மாறியாகி விட்டேன்

இனிமேல் நாமிருவருமே!
'மாறிகள்' தான்

தினகரன்

01.12.2002

மக்களே மாறுங்கள்

குழி விழுந்த கண்கள்
கூன் விழுந்த முதுகு
பரட்டைத்தலை...
மரணம் காக்க மட்டும்
இடுப்பிலே கோவணம்
இத்தனையும் சுமந்த
வொத்த உருவம் தான்...
அந்தக்கிழவன்.
கண்களில் தீட்சண்யம்
பார்வையில் சோகம்
முகத்தில் மட்டும்
முதுமையின் திரை
அதிவம்
நம்பிக்கையின் கீறல்கள்
வயிற்றைச் சபித்துக்கொண்டேன்...

இந்தக்கிழவன்
கைநீட்டுவது
வயிற்றுக்காகத்தானே!
கிழவன் மீது
பிறந்நது பரிதாபம்!
கையில் சில்லறையை
கொடுத்தேன் ~ பாவம்
கொடுத்தது குறைவென்று
மனம் உறுத்தியது
பக்கத்தில் இருந்தவர்
தம்பி... என்றதும்
தலை நிமிர்ந்தேன்

பரவம் கிழவர்...
மக்களை வளர்க்க
மாடாய் உழைத்தவர்
படிப்பை வழங்க
பட்டினி கிடந்து...
பாடுபட்டு ஒருபோல்
தேய்ந்து போனவர்

இப்போது...
முத்த மகன் சுவிசில்
அடுத்தவன் கனடாவில்
இளையவன் அவுஸ்திரேலியாவில்
கிழவரோ எடுப்பது
நகரிலே பிச்சை
கண்கள் கலங்கின
புண்களை கத்தியால்
குத்துவது போன்ற
வேதனை!
இதயத்தில் ஏதோ பாரம்

மக்களே மாறுங்கள்
என் மனம்...
மெளனமாய்
கோஷமிட்டது!

தினகரன்
01.01.2000

ஓர் இரவின் செய்தி

அந்த நள்ளிரவு
இன்னும் பயத்தைதான்
நகுகிறது

வேலியோரப்
பனைமரத்தின்
பேயாட்டத்தில்
மேனியெங்கும்
வோர்த்தப்போனது

எங்கோ ஒரு
தெரு நாயின்
குலைப்பு
லப்-டொப் ஐ உயர்த்தி
உதரலெடுத்தது

தொட்டில் குழந்தைகளின்
வீரீடுதல் ஒலியில்
நிசப்தம்
கலைக்கப்பட்டு

உடலின்...
ஒரு சீர்திடநிலை
குழம்பிப்போனது

தெருவில்
அங்குமிங்குமாய்
கேட்டகாலடி ஓசைகள்
என்பாதி உயிரை
பறித்துச் சென்றது

திடீரெனக் கேட்ட
வேட்டுச் சத்தங்கள்
என் ஆயுளின்
அஸ்தமனத்தைப்
புலப்படுத்தியது

மரணபயத்தோடு
அந்த இரவும்
தளர்ந்து போனது

ஆனாலும்
அருந்து வரும்
இரவினை எண்ணி
இதயம்
படபடக்கத்தொடங்கியது.

அந்-ரகம்
இதழ் 01

வா ஊருக்கு போய் வருவோம்

வா அந்த ஆலமரத்து
நீழலில் நம்...
புதைந்து போன
நினைவுகளைத் தோண்டி
எடுப்போம்!

வா அந்தச் சிற்றோடையில்
சீதைந்து போன..
நம் சில்லறைச் சிரிப்பை
சில நிமிடங்களுக்காவது
மீட்டிக்கொள்வோம்!

நீ முரண்டு பிடித்த போதும்
நான் முத்தம் தந்தது
அந்த...
முற்றத்து வெளியில் தான்
வா...
நொடிப்பொழுதாவது
அங்கே நொண்டியடித்து
விளையாடுவோம்!

வா நம்முர்க்குளக்கரையில்
கால்களால் கோலமிட்டு
குதரகளித்து மகிழ்வோம்!

உனக்காகவும்
எனக்காகவும்
நம்முர் காத்திருக்கிறது
வா ஒரு தடையாவது
ஊருக்கு போய்வருவோம்!

இடி-வாரமஞ்சரி
14.08.2001

காதலர் தினம்

தாடியோடு
தீர்ந்தவர்கள்
ஜோடியோடு
தெரிவார்கள்

பூமியெங்கும்
விலவெட்டு
விரிக்கப்படும்

நானை
பூக்க வேண்டிய
பூக்கள்...
நேற்றே பூத்து
இன்றைக்காக
காத்து நிற்கும்

காதல்
தந்திகளை
ஏந்திய
மேகக் கூட்டம்
அந்தி வரைக்கும்
வானில்....
வட்டமிட்டு
காதலர்க்கு
வாழ்த்துப் பாடும்

தெரு ஓரத்தில்
காளான்களாய்
காதல் கூட்டணி
முளைத்திருக்கும்

மரங்களின் கீழே
மனிதக் குடைகள்
விரந்திருக்கும்
நந்தவனங்களில்
காற்று...
காதலகுக்கு
ஒத்தடம் கொடுக்கும்

விடிவதற்கு முன்னே
பூங்காக்கள்
விழித்திருக்கும்
பூக்களை விட...
அங்கு
பூக்களாய்
காதல் ஜோடிகள்
நெளியும்

சந்தோசப் பூக்களை
அள்ளிச் சொறிந்த
வண்ணம்
அன்றைய தினம்
மெல்லமாய்...
அஸ்தமித்துபோகும்

தினகரன்

17.02.2001

இனிமேல்

முற்றப்புகள்
வைத்து...

முடிந்து போன கதைக்கு
கடிதத்தின் மூலம்
'கமா' இட்டிருந்தாய்

மடல் கண்ட

எனக்குள் ஆச்சரியக்குறி!
தூங்கி எழும்முன்
என் காதலை
தூக்கியறிந்தவள் - நீ

கழித்தல் குறிமூலம்

என் காதலை
பூச்சியமாக்கியவள் - நீ
அடைப்புக்குறிக்குள்
இருந்த என்னை

பார்வை அம்புக்குறியினால்
பரவச மூட்டி விட்டு
பறந்து போனவள் - நீ

இப்போது சக மூலம்
சரிகட்டப்பார்க்கின்றாய்
எத்தனை
கூட்டல் குறிகள்...
இட்டாவும்
இனிமேல் - நீ
கேள்விக்குறிதான்

?

தினகரன்
04.03.2001

எதிர்பார்ப்புக்கள்

எனக்கும்
எதிர்பார்ப்புக்கள் உண்டு
உன்னைப் போலவே!

நான் வீழ்ந்ததெரன்றம்
விதியல்ல.....
உன் போன்றவர்களின்
விளையாட்டு அது

கிள்ளிவிட்டு
தொட்டில் ஆட்டும்
கிறக்குத்தனமான
ஆட்டத்தில்
அடிபடுவது
எம் போன்றவர்களின்
வாலிபறும்,
வாழ்க்கையும் தான்

எல்லாப்பரங்களையும்
என்மீது சுமத்திவிட்டு
நீ தப்பித்துக்கொள்கின்றாய்
மெளனமாய்
உருகும் ஒரு தீப்பாறையாய்
என் மனம்
கொந்தளிப்பது
உனக்கெங்கே தெரியும்?

தினகரன்

15.12.2002

விரை செசால்லித்

தூருங்கள்

மரமாய்

இருந்த எமக்கு!

உரமாய் நீங்கள் ஆகி

உயர்வைத்தந்தீர்கள்

கரடாய்

இருந்த எம்மை

உங்கள் கனிவால்

பணிய வைத்து

துணிவாய் நடக்க வைத்தீர்கள்

விரையாகத்தானிருந்தோம்

எங்கள்..

விரல் பிடித்து உழுது

வினைச்சல் பெற வைத்தீர்கள்

தோல்விகளின்

போதெமது..

தோள்களை தொடர்

நீங்கள்

ஆறுதல் சொன்னீர்கள்

ஆனாவம்

உங்களில் ஒருசிலர்

ஆடென்றாம், மாடென்றாம்

மாணவனை ஏசியே!

புனிதமிகு தொழில்தனை

புண்ணாக்கி போட்டார்கள்

தீமிறாலே விளைவது
தீங்கொன்று மட்டுமே!
அதனாலே சொல்கிறேன்
ஆணவத்தை அகற்றாங்கள்

கனிதம் கஷ்டமென்றால்
அவன் கல்லாகிப்போக மாட்டான்
அதற்காய் முள்ளான
வார்த்தைகளால்
அவன் முகவரியை
அழிக்காதீர்கள்

விடியலை தேடி வந்தோம்
விடை சொல்லித்தாருங்கள்

அது
முடியவில்லை என்றாலே
விடைபெற்று மாறுங்கள்

அக்டோபர் 6 ஆம் திகதி அனுஷ்டிக்கப்படும் சர்வதேச
ஆசிரியர் தினத்தையொட்டி பிரசுரிக்கப்பட்டது.

தினகரன்
05-10-2003

நினைவில் மறையும் தூயகம்

வடபுலம் தறந்து வந்து
வருடங்கள் பலவாச்சு
காயத்தின் வடுக்கள் இன்மை
காயவில்லை நெஞ்சில் நின்று

பிஞ்சினிலே விட்டு வந்த!
பிறந்த மண்ணின் நினைவுகள்
நெஞ்சினை விட்டகன்று
நெடுநாளாய் ஆகிடுச்சி

அலையலையாய் வந்து நின்று
அசைபோடும் அக்காலம்
தீசைமாறி வந்ததினால்
தீர்க்கமாய் அழித்திட்டது

அகதிகளாய் நாம் வந்த
ஓரிரண்டு ஆண்டுகளில்
அல்லல்பட்டு அவதிப்பட்டு
சகதிக்குள்ளால் ஆக்கப்பட்டோம்

சிறிகொடிந்த எம் வாழ்வை
சீர்த்தாக்கி நிறுத்தத்தான்
சிரமப்பட்டு போனோம்
சில பெயர்துகள்
சிறமைப்பட்டு போனோம்

கம்புகாண்ட சீவனம்

வையோனின் சூட்டினாலே
வற்றிரும் ஆறுகள் போல்
மெய்யிலே தாயகத்தை
மெதுவாக மறக்கின்றோம்

கழல் காற்றாய் சூழல்க்குள்
கழன்றடித்து வாழ்வதனால்
கத்தமாய் நினைவைவிட்டு
மறைந்து போனது தாயகம்

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட
முஸ்லிம்கள் நினைவாக

மீண்டு வர நண்பனே!

மீண்டுவா நண்பனே!
மீண்டும் ஒரு வாழ்க்கைக்குள்

ஆறுடங்கள் நமக்கெதற்கு
அதிசயங்கள் நிகழ்வதற்கு

போரினால் பட்டதன்பம்
தீப்பொறியாய் சுட்டரின்பும்

மாறியது நம்தேசம்
மணக்கின்ற மலர்வனமாய்

தூவிய விதைகள் தோறும்
துளிர்ந்தது சந்தோசம்

மீண்டும் ஒரு துன்ப அலை
மீளுவது கண்டு நீ

மீரள்வது கூடாது
மீரட்சி தான் நமக்கேது

இலையுதிர்ந்து போவதனால்
மரம் அழுவதில்லையடா

பூக்கள் விழுவதொன்று
புதிதான நியதியில்லை

வாழ்க்கையிலும் இப்படித்தான்
இழப்புகளும் இயற்கைத்தான்

வாழ்வீழ்ந்து போனதற்காய்
வலவீழ்ப்பது ஞாயமில்லை

தாழ்நிலையில் வெந்துருகி
தவிப்பதினும் அர்த்தமில்லை

மீதமுள்ள வாழ்வை நீ
மீண்டும் வாழவேண்டும்

அழுவதனால் ஒன்றுமீனி
ஆவதில்லை அறிந்து கொள்

வியுந்ததை நீ விபத்தாக்கி
விருட்சமென எழுந்தீடு

ஒரு தாயை நீ இழந்தாய்
ஒராயிரம் தாய்கள் இங்கே

ஒன்றுக்கு நூறாக
உறவுகள் உனக்கீடுக்க

இரவுகளை இனியும் நீ
இம்சையுடன் கழிக்காதே

அலைவந்து போனதனை
அடியோடு மறந்து விடு

மீண்டுமொரு வாழ்க்கைக்குள்
மீண்டு வா நண்பனே!

தினகரன்

10.04.2005

ஞாபகங்கள்

உயிரின் ஆழத்தில்
நீனைவின் முடிச்சுக்களாய்
உறைந்து கிடப்பவைதான்
நிஜமான ஞாபகங்கள்.

கனவின் கருப்பையில்
கலையாத ஒவியமாய்
காத்துக் கிடப்பவைதான்
கனமான ஞாபகங்கள்

குப்பைத் தொட்டியிலே
ஓட்டியிருக்கும் அழக்காக
காதல் ஞாபகங்கள்
கண்ணிமையில் காத்திருக்கும்

மனதின் ஓரங்களில்
மலராக பூத்துநின்ற
வாசம் தருபவைதான்
வரலாற்று ஞாபகங்கள்

அலையின் ஞாபகங்கள்
கரையை அரிக்கும்
உளியின் ஞாபகங்கள்
சிலையைச் செதுக்கும்

மழையின் ஞாபகங்கள்
மண்ணை நனைக்கும்
கலையின் ஞாபகங்கள்
கவிதை சுரக்கும்



இரவின் ஞாபகங்கள்
 இனிமை பிறக்கும்
 உறவின் ஞாபகங்கள்
 இதயம் திறக்கும்

சீல பொழுது கலை கூட
 ககமான ஞாபகங்கள்
 பலபொழுது இமைக்குள்ளும்
 இதமான ஞாபகங்கள்

நீலவின் ஒளிமழையில்
 நீனைவாலே நனைகையிலே
 ஒழுகும் தளிரியல்லாம்
 ஒப்பற்ற ஞாபகங்கள்

காதல் புவ்வெளியில்
 காலரா நடைபயின்ற
 கலையாத நீனைவுகளும்
 கலகலக்கும் ஞாபகங்கள்

ஞாபகங்கள் நெருப்பாக
 நெஞ்சத்தைச் சுட்டாவும்
 பூவாக மனசெங்கும்
 புன்னகைக்கும் எந்நாளும்

தொட்டுவீடும் தூரத்தில்

தொட்டுவீடும் தாரத்தில்
வாழ்க்கையிருக்கு,

அதைபெற்று விட
தயக்கம் இன்னமெதற்கு

கற்ற விட நிறைய
மீதமிருக்கு!
கற்பனையில் வாழ்தல்
சுத்தக்கிறக்கு,

அற்புதங்கள் நிறைய
மிச்சமிருக்கு,
அத்தனையும் தெரிந்தால்
அச்சமெதற்கு!

புத்தகங்கள் நிறைய
முடிக்கீடக்கு!
புத்திமதி அதற்குள்
கொட்டிக்கீடக்கு!

சின்னஞ்சிறு உள்ளதான்
சிற்பம் செதுக்கும்
சித்திரத்துக்குள்ளும்
பல நட்பமிருக்கும்

கொட்டிவிடும் இலைகள்
கோடை வெயிலில்- பின்னர்
பட்டையிலும் பசுமை
மாரிமழையில்...

எட்டி விட முடியாமல்
என்ன இருக்கு,
எச்சில் வலைதானே!
சிலந்தி பின்னியிருக்கு

எட்டிவைக்கும் போதுகளில்
பாதம் சறுக்கும்.
ஏற்றம் உள்ள பாதைகளில்
பள்ளம் இருக்கும்

வெற்றி பெறும் மனது
வேண்டியிருக்கு
தோல்விகளில் கூட
பல பாடமிருக்கு.

செந்தாரம்
16.10.2004

கருவிலிருந்து ஒரு கடிதம்

அம்மா!

என்னைத்தெரிகிறதா?

என் அசைவுகளால்

உன்னை நான்

இம்சிக்கின்றேனா?

நீ அழுவது

அவஸ்தையிலா

சந்தோஷத்திலா?

அடிக்கடி

அப்பாவும் நீயும்

ஆஸ்பத்திரிக்கு

சென்றுவருவது

நான்...

ஆணா? பெண்ணா?

என்ற அறியத்தானே

ஆணென்ற அப்பாவும்...

பெண்ணென்ற நீயும்...

தர்க்கம் புரிவதை

நான் அறிவேனம்மா

'ஸகேனில்' ~ நான்

பெண்ணென்ற தெரிந்துபோய்

அப்பா உன்னை...

உதைத்தால்

'வல' தாங்காமல் ~ நீ

வாய் விட்டு அழுதாயே

அந்த மரண வலியால்
கருவின் உள்ளாலே
நான் கரையமாகிப்போனேனம்மா

என்னை அழிக்க நினைக்கும்
அப்பாவின் முன்னாலே
அப்பாவி - நீ
என்னதான் செய்வாய்?

இந்த கருவுலக
வாழ்க்கை காணாமம்மா
அப்பாவின் ஆசைப்படி
என்னை அழித்துவிட்டு
அடுத்த கருவை
கமக்க ஆயத்தமாகு
அதுவாவது
ஆணாக இருக்கட்டும்

மன்றாடும் மண்சிகள்

ஏன் எதற்காய்
 இத்தனை தாமதம்?
 எடுத்த கடனை கொடுக்க
 இன்னுமா மனமில்லை?
 உன் வரட்டு கௌரவத்தினால்
 வரட்சியை நானல்லவா
 தாங்க வேண்டியுள்ளது
 சில பொழுது நீ கேட்டும்
 பல பொழுது நீ கேட்காமலும்
 என்னிலிருந்து...
 நீ எடுத்த வற்றை
 தீகுப்பித்தருவதற்கு!
 ஏன் தான் யோசிக்கின்றாயோ !

பார்....விரிந்த என் உடலில்
 வலியெடுத்த பகுதிகள்
 வனப்பிழந்து தவிப்பதை!
 வரண்டு வெடிக்கும்
 என் மேனியினை
 தினமும் பார்த்துக்கொண்டே
 முரண்டு பிடிப்பது ஏன் தானோ?
 காய்ந்து, கருகி,
 வாழ்விழந்து
 துடிக்கும்...
 தாவரங்களின் தவிப்பு
 உன் புலன்களுக்கு புரியவில்லையா?

தாகம் தாங்காமல்
 தண்ணீருக்காய் மனிதனும்
 விலங்குகளும் மன்றாடுவது
 விளங்கவில்லையா ?

வானமே!
ஏன் இந்த வரட்டுக்குணம்

கொஞ்சம்
வீழிதிறந்து பார்
பறப்பதற்கு முன்னமே!
இறப்பதற்கு தயாராகும்
பறவைகளை!
முக்காடு இட்டுச்செல்வம்
உன் மறை முகில்களை
என் பக்கமும்...
பார்க்கச்சொல்

என் தேசத்தின்
நேசத்திற்குரிய
உயிர்களுக்கு
உயிர் பிச்சை கொடு

வானமே!
இந்த மன்றாடும் மனசுகளுக்காக
மனமிறங்கு

என்கண்ணீரை
உனக்கு காணிக்கையாக்குகிறேன்
எனது தேவையெல்லாம்
தண்ணீர், தண்ணீர், தண்ணீர்

நாச்சியதீபம்
இதழ் 03

தீப்பிடித்த தேசம்

என் தேசம்
குற்றயிராய் கிடக்கின்றது

குரல்வளை நெறிக்கப்பட்டு
கண்கள் வெளியில்
பீதுங்கும்...
பயங்கர தோற்றத்தில்

குவிக்கப்பட்ட
மண்டை ஓடுகளில் - ஒன்றில்
குந்திக் கொண்டு...
விரல் சூப்பும்
இரண்டே வயது - அந்த
பாலகனுக்கு...
தான் குந்தியிருப்பது
தந்தையின் தலையிலென்று
எப்படித் தெரியும்?

மயான வெளியில்
எங்கிருந்தோ வரும்
பேய்க்காற்று...
தனது கொலைக்கரங்களை
நீட்டிய வண்ணம்...
மெல்ல மெல்ல!
கிட்ட நெருங்குகிறது

சிதறிக்கிடக்கும்
கைகள், கால்கள்
தலைகள், எழும்புகள்
மண்டை ஓடுகள்...இன்னும் பல...

அள்ளி வீசுவதற்காய்
யாரும் வரவில்லை! அங்கே

மண்ணிறம் மங்கி
செந்நிறமே எங்கும் தோன்றிற்று

பச்சைத் தாவரங்களிலிருந்தும்
செந்நிறத்திலேயே
பிசு பிசுப்பாய் ஒரு திரவம்

நிறைய வீடுகள் தீப்பிடித்து எரிந்தன
சாம்பலின் நிறமும் இறுதியில்
சிவப்பாகவே இருந்தது
ஆனால் ஒன்று - எம் தேசத்தில்
எம்மை விடவும்...
மிருகங்களென்றால்
மகிழ்ச்சியாய் வாழ்கின்றன.

எங்கள் தேசம்
01.10.2003

வீடியலின் பொழுதுகள்

எம் அழகிய
நினைவுகளிலிருந்து
வெளியாகும்...
துர்வாடைகள்
இன்றும் ஞாயகப்படுத்தவது
உன்னையும்
உனது நயவஞ்சகங்களையும்தான்

நம்ப வைத்த பின்பு
எம் கழுத்தில் கூரிய
கத்தியை வைத்து
அழத்தும்...
உன் விளையாட்டுத்தனம்
இனியும்...
நீடிக்கப்போவதில்லை

நீ - சாத்தானின்
கூட்டாளி
உன்னோடு கூட்டுச்சேர்ந்து
ஒப்பந்தம் செய்து
நீ வெட்டி வைத்திருக்கும்
குழியில் மீண்டும், மீண்டும்
நாம் விழத்தயாரில்லை

நீ - கழகு என்ற
நாம் அறிந்த பின்பும்
எம் கோழிக்குஞ்சுகளை
உன்னிடம் எப்படி
ஒப்படைப்பது?...
பாதுகாப்புக்காக

உன்னோடு பேசி
உனக்குக் கீழே
நீ - போதும்
ஒரு முள்ளுத்தண்டிற்காய்
வாலாட்டும் நாயாக
நாம் ஒரு போதும்
ஆகமாட்டோம்

உன் வெறிபிடித்த
நடத்தைகளிலும்
கோரத்தனங்களிலும்
நாம் பேசாதிருந்தது
அகிம்சையை...
எண்ணித்தான்

கறையான்களாய் மாறி
எம்மை இனியும்
அரிக்கலாம்...
என்று கனவு காணாதே!
உன் நினைப்பில்
மண் விழுந்து...
காரணமல் போய்விடுவாய்.

எங்கள் தேசம்

01.09.2005

ஆமைகளும் பறக்கும்

வேலியேர முடுக்குகளில்
குந்தி நின்று
உனது வருகையை
வேடி பார்க்கும்
எனதான மனக

தொடர்ப்புறுந்து போனபின்னும்
தொடரும் நினைவுகளால்
இடைவெளி இன்றி
இதயம் படபடக்கும்

பூழதியில் எறியப்பட்ட
புல்லாங்குழலாய்
ஆகிவிட்ட பின்னும்
கால்கள் இல்லாமலே
என் நினைவுகள்
பயணிக்கும் உன்னைத்தேடியதாய்

காறித்துப்பிய
எச்சிலில்
உருண்டுக்கொண்டும்
கரித்துண்டாய்
ஆகுமட்டுக்கும்
எரிந்து கொண்டும்
எழுந்து புன்னகைக்கும்
உன் வசீகர முகம்

நீ நிஜமென்று சொன்னது
எதுவுமே நிஜமில்லை ~ தோழி
நம் காதலைப்போல

முரண்பாடுகள் தொடரும்
இப்பொழுதுகளில்
எலிகள் பூனை பிடிக்கும்
கோழிக்குஞ்சுகள்
பருந்தை கொத்தும்
ஆமைகளும் பறக்கும்
என்றாகிப்போனது
நமதான
நாறிய வாழ்வு

காற்றின் புலம்பல்

கண்ணில் மெழுகுதீர் ஏற்றி
 இதயத்தை வாசித்து
 எழுத்துப் பிழைகளை
 எத்தனை தடவை தான் தீகுத்துவது
 உனதும் எனதுமனை
 ஞாபகங்கள்
 மயானத்தில் நின்று அழும்
 அனாதைச் சிறுவனாய்
 ஆகிப் போனது உண்மைதான்
 'வேல்வகளை' கிள்ளிப் பார்த்து
 பயணிக்கும் 'வலி' யானது
 தவணை முறையில்
 உயிரை அறுத்து
 காயப் போடுகிறது
 நாளைகளில் ...
 நமதான அனுபவங்களை
 அள்ளியெடுத்த...
 அடும்பில் இட்டு எரித்து
 கடலில் கரைப்பதாய்
 உத்தேசம்
 பிசைந்தெடுத்த கனவுகளில்
 முகம் களித்து
 வெறுப்புக் காட்டும் உனக்காய்
 என்னில் எஞ்சியது...
 இந்தக் கவிதை மட்டும் தான்
 இதயம் இழந்த
 ஒரு குட்டி எலியாய்
 மரணத்தை நோக்கி தொடர்கிறது
 எனதான வாழ்க்கை

செந்தாரம்

04.07.2005

நவீன தீவிரவாதி

உனக்கு கடத்தெரியாத

இருந்த போதும்
உன் வீட்டு மூலை
முடுக்குகளிலும்
வேலியோரங்களிலும்
குப்பை மேடுகளிலும்
துப்பாக்கிகளும் ரவைகளும்
கண்டெடுக்கப்படும்.

கைக்குண்டுகளை
நீ கண்டதும் கிடையாத

ஆனபோதும்
உன்பொதிகளுக்குள்
ஏகப்பட்ட குண்டுகள்
இருந்ததற்காய் நீ கைதாவாய்

கத்தியும் அரிவாளும்
நீ காடுகளை
வெட்டுவதற்குத்தான்
பயன்படுத்தியீகுப்பாய்

ஆனால் கைகளும், கால்களும்
 வெட்டப்பட்டதற்கான
 அடையாளங்கள்
 உன் வீட்டுக்கத்திகளில்
 காணப்பட்டதற்காய்
 அடிக்கடி உன்னை
 கைது செய்வார்கள்

எங்கெங்கோ வெடிக்கின்ற
 குண்டுகளுக்கு,
 அடையாள அணிவகுப்பிற்காய்
 அழைத்திருப்பர் உன்னையும்
 அரச மரியாதையுடன்

திட்டுவதற்கே
 யோசிக்கின்ற ~ உன் பெயர்தான்
 தீவிரவாதிகளின் பட்டியலில்
 முதலில் இருக்கும்

இடி வாரமஞ்சரி
 28.08.2001

நாக்கை கடிக்கார்தீர்

உறுப்பினர் இழப்பைத்தான்
உணம் என்றறிவோம்
இதயமற்ற பல பேர்கள்
முடி மனிதரென்ற
நடமாடப் பார்த்து நிற்போம்!

ஆறாம் அறிவு
உள்ளதாகப்
பெருமைப்படுவோம்
மற்ற ஐந்தறிவும் உள்ளதற்கு
அறிகுறி எதையும் காட்டோம்!

பேசத்தெரிந்த மிருகம்
என்றம் புகழ் நமக்கு
கடுமாறி நாம் எமது
நாக்கை கடித்தால்
இறந்து விடுவோம்
அத்தனை நஞ்சு!

மனிதர் என்ற பேர் சொல்லி
வாழும் எம்மில்
மனிதராக வாழ்பவர்கள்
எத்தனை பேர்?

அமுது

ஏப்ரல்/மே 1999

முடிவுரை

நீண்ட இடைவெளியின் பின்
உன் விம்பம் என்
கண்-ஆடியில் விழுகிறது.

இன்னும் நீ...
அப்படியே தான் இருக்கிறாயா
அல்லது மாறிப்போய்விட்டாயா!!

அதே புன்னகை
மாறாத உன் தோற்றம்
என் மனத்திரையில்
ஒரு நட்சத்திரமாய் இன்னும்
கடர்கிறது.

காலங்கள் எப்படித்தான்
மாறிப்போயின
நாம் சேமித்த கனவுகள் எல்லாமே
கனவுகளாகவே கரைந்து
போயினவே

நினைவுகள் மட்டும்
நிலாக்கால நாட்களில்
அவ்வப்போது கரையில்
தேங்கி நிற்கும்.
நுரைகளாக தலைகாட்டுகிறது.
உனக்கும் அப்படியா?

ஒரு நீண்ட பெரு ழுச்சின்
வாயிலாக
நமது வாலிபத்தின்
நெருடல்கள் வந்து போகின்றதே!

ஒவ்வொரு விடியலின் போதும்
 ஏதோ ஒர் வெறுமை
 மனசெங்கும் பரவி
 இனம் தெரியாத இம்சையை
 உண்டு பண்ணுகிறது.

காலம் ஒரு வகையில்
 கூரிய கத்தி போன்றது
 மனசை என்னமாய்
 குத்தி கீறி கிழிக்கிறது.
 பஞ்சப் பொதிகளாய்
 சுமக்க வேண்டிய நினைவுகள்
 பாரங்கற்களாய் மாறி மனதை
 காயப்படுத்துகிறதே
 தீப் பொறிகள்
 கண்களுக்குள்ளேயே
 உருவாகி கண்களையே
 பொசுக்கும் அதிசய
 அவஸ்தையை ~ நான்
 இப்போது தான் உணர்கிறேன்.
 எப்படியோ எல்லாம்
 முடிந்தாகி விட்டது.
 இனியென்ன
 சத்தமில்லாமல்
 சாவது தான் நல்லது.

படிகள்
 இதழ் 06

கிணற்றுத்தவளை

அந்தக் கிணற்றில்
மீன்களோடு
தவளைகளும் வாழ்ந்தன

பேத்தை வயதில்
மீன் குஞ்சுகளோடு
உடன் பட்டுப் போன தவளைகள்
பெருத்தவுடன்
பெருமை பேசின

மாரியிலும் கோடையிலும்
தவளைகள்
கூக்குரலிட்டு
தம்பட்டமடித்தன

புத்திசாலி மீன்கள்
எத்துனை சொல்லியும்
தவளைகளின்
அவலக்குரல் அடங்கவில்லை

அடிக்கடி தர்க்கம் புரிந்து
காலம் கழிப்பதற்கு
அத்தவளைகள் பழகிப்போயின

வானம் சின்னது
என வாதிட்ட தவளைகள்
ஊதிப் பெருத்தாலும்
உண்மையழகு நாம் தான் என்றன
வாயடித்து வம்பீழப்பது
அந்தத் தவளைகளுக்கு
வாடிக்கையாகியும் போனது

திடீரென ஒரு நாள்
 வெள்ளம் வந்த
 கிணற்றை நீர்ப்பிற்று
 மீன்கள் பாதுகாப்பாய்
 ஆழத்தில் அமிழ்ந்து கொண்டன

தலைக்கனம் பிடித்த
 தவளைகளே
 தலை தெறிக்க கத்தின
 வெள்ளத்தில் வந்த பரம்பெயர்ந்து
 தவளைகளை படம் பிடித்து
 தவளைகளின் லீலைகளை
 ஆதாரத்தோடு படம் பிடித்தது

வெள்ளம் வடிந்த பின்
 தவளைகள் காணாமல்
 போயிருந்தன

பரவம்!
 தவளைக்கு தன் வாயாலே சாவு
 என்பது
 மெய்யாகிப் போயிருந்தது.

எங்கள் தேசம்
 01.07.2005

அகதி என்று

எனக்கு அந்நியமாய்ப்
போய்விட்டது
சிரட்டை மண் வைத்து
சிறு வயதில் நான்
விளையாடிய என் ஊர்

என் தந்தையுடலை
இதோ இந்தச் சந்தியில் தான்
துப்பாக்கி ரவைகள்
சூசி பார்த்தன

குண்டு மாரியில்
என் குடும்பம்
அழிந்து போனது
அதோ அந்த
ஆலமரத்தின் கீழ் தான்

இந்த ஊருக்கு
நான் பழையவன்தான்
முகவரி மட்டும்
முற்றாக மாறி விட்டது
அகதி என்று

யாத்ரா
இதழ் 03

கொல்லைப்புற கண்கள்

ஆசைகள்
 ஆயிரம் எழும்
 அடுப்படியில்
 அல்லது
 கொல்லைப்புறத்தில்
 அத்தனையும்,
 புதைந்து போகும்
 படிப்பதும்
 பேரை பிடிப்பதும்
 நடப்பதும் ...
 எல்லாம் ...
 எல்லைக்குள் தானாம்
 இருக்க வேண்டும் இது
 அம்மாவின் வாதம்
 சாதிக்க நினைக்கும்
 மனசு...
 வார்த்தைச் சங்கிலிகள்
 வழியில்
 தடைபோடும்
 அண்ணாவை
 'டாக்டர்' ஆக்கவும்
 தம்பியை
 'இன்ஜினியர்' ஆக்கவும்
 ஆசைப்படும் அப்பா
 என் மருத்துவத்துறை
 கனவை மட்டும் ...
 அங்கீகரிக்க வில்லை
 வயது போனால்
 வரன் கிடைக்காதாம்

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

இதனால் தான்
 பதினெட்டு வயதிலேயே!
 கல்யாணப் பேச்சு நடக்கிறது
 இறுதியில் ...
 கொல்லைப் புறம் தான்
 எங்கள்...
 எல்லைப்புறமாகியது!
 எதனால் என்று மட்டும்
 தெரியவில்லை.

தினகரன்
 31.07.2005

தீயில் எரிந்த நினைவுகள்

உயிரை எரித்து
கயிராய்த் திரித்து
கழுத்தில் மாட்டும்
'நினைவுகள்'

மனசைப் பிடுங்கி
மண்ணில் புதைத்து
தண்ணீர் ஊற்றும்
கண்ணீர் 'நினைவுகள்'

சோகம் பிசைந்து
சாகும் வரையில்
கால நெருப்பில்
வேகும் வாழ்க்கை

தாகம் சுமந்த
உணர்வுகள் கூட
தவித்து உருகி
தானாய் இறக்கும்

நோயில் பல நாள்
பாயில் சில நாள்
வாழ்வில் வெறுமை
தொடரும் இதனால்

காயப் போட்ட
காயங்கள் மீண்டும்
புழுத்து வடிந்து
புன்னகை பூக்கும்

சாயம் பூசிய
நினைவுகள் மட்டும்
சந்தியில் நின்று
சீரிக்கும்

மாயக் கனவுகள்
மந்திரம் போல
மனதில் உதித்து
வெடிக்கும்

காலம் கடந்து
ஞானம் பிறந்து
கண்ணில் தீயாய்
பொசுக்கும்.

கோலம் அழிந்து
கொள்கை இழந்து
மீனாய்
மனசு துடிக்கும்

ஒவ்வொரு இரவும்
தீயை முட்டி
நினைவுகள்
மனதை எரிக்கும்

தீயில் எரிந்த
என் நினைவுகள்
என்றும்
சாம்பல் மேடாய்
மனசில்...

தினகரன்

24.07.2005

வாழ் முடியாத வாழ்க்கைக்காய்

நெற்றியில் வீழுகின்ற
ஒன்றை முடியை
ஒதுக்கிட விரல்கள்
துடிக்கும்...

பற்றிய நெருப்பாய்
உனை சுற்றிடும் கனவு
படுக்கையில் துவண்டு
இறக்கும்

பட்டாம் பூச்சி
நீனைவுகள் நெஞ்சில்
பட்டம் போல பறக்கும்

எட்டாக் கனியாய்
எங்கு நீ போனாய்
சங்கதி தேடி
அலையும் மனசு

மேகத்துள் வாழும்
மேல் நிலை வாழ்வை
இதயப் பாகத்தில்
மனசு சேமிக்கும்

சோகத்தில் துவளும்
கதந்திரம் கண்ணால்
நீர்த்தளி சிலவற்றை
பனிக்கும்

தேடிடும் வரழ்க்கை
 தேவதை உன்னை
 பாடிடும் மனசு
 பாவி என் வயசு

சேரதனை இதனை
 சாதனை அதற்காய்
 சோடியாய் எதிர்ப்போம்

நாடிடும் ஒருவன்
 நாளையைத் தருவான்
 அதுவரை தனித்தே!
 வாழ்க்கையை ரசிப்போம்!

தினகரன்
 17.07.2005

விடுகதைகள்

தினமொரு
விடுகதை சொல்லி
உன் பதிலுக்காய்
தெரு ஓரத்தில் அபலையாய்
நானும் உன்முன்
காத்து நிற்பேன்

பதில்கள்
உனக்கு தெரிந்த போதும்
நீ பெரியதாக தாமதித்து
விடையளிப்பதை
நான் அறிந்து கொண்டே
உன் தாமதங்களை
நானும் விடும்புவேன்.

சில பெழுதுகள்
புன்னகைத்தும்
சில பெழுதுகள்
கை கொட்டிச் சிரித்தும்
மகிழும்
அந்த நிமிஷங்களுக்காய்
நான் விடுகதைகள்
சொல்வதும்
கேட்பதும்
வழக்கமாகி விட்டது
ஒரு அரசியல்வாதியைப்போல்..

அரைகுறையாய்
நீ சொல்லி
மகிழும்
சீல விடுகதைகளுக்கு
உனக்கும் விடை தெரியாத
எனக்கும் விடை தெரியாத.

விடையே இல்லாத
பல விடுகதைகளை
நாம் சொல்லிக்
கொள்வதுண்டு

விடைகளைப் பற்றி
நாம் எப்போதும்
கவலைப்பட்டதும்
கிடையாத தான்

கடைசியில்
சமாதானம் என்றும்
சமத்துவம் என்றும்
சீல விடுகதைகளை
நீ சொல்லி விட்டு
மறைந்த விட்டாய்
ஒரு வானவில்லாய் !

இம்முறை விடைதேடியே
என் விலா முறிந்த
போனது
இன்னும் தான்
விடையில்லை.
உனக்காவது தெரியுமா?

படிகள்
இதழ் 07

சிரட்டையும் மண்ணும்

என்னைத் தாண்டிச்செல்வம்
உனதான அனல் காற்றுகள் பற்றி
நான் ஒன்றும் சொல்வதாயில்லை

எனதான சுயத்தை
கரண்டி ...
சீண்டிப்பார்க்கும்
உன் முர்க்கம் பற்றியும்
நான் ஒன்றும்
பேசுவதாயில்லை

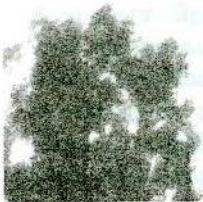
முற்றத்தில்
விளையாடும்
எனது மனசையும்
முருங்கை மரத்தில்
ஏறிக்குதிக்கும் நினைவுகளையும்
கட்டிப்போட்டு
கரவல் காக்கிறது
உனதான வேலிகள்
இது பற்றியதாயும்
நான் கதைப்பதாயில்லை

மிகுதியான விசையுடன்
உனதான நெருக்குதல்களில்
என் ரேகைகள் காய்ந்து போய்
மன வெளியெங்கும்
மரணத்தின் துர்நாற்றம்
வீசுவது பற்றியும்
நான் சொல்வதாயில்லை

விடுதலை பற்றி
 குகுகுத்ததற்காய்
 என் விரல்களை
 நறுக்கியும்
 என்வீடுகளை
 எரித்தும்
 ஆத்திரம் தீர்த்த
 உன் வெறித்தனம் பற்றியும்
 நான் வாதிடப் போவதில்லை

உனதான எல்லா நகர்வுக்கும்
 ஏதாவது நியாயம்
 சொல்லும் நீ
 சிரட்டையும் மண்ணும் வைத்து
 முற்றத்தில் விளையாடிய
 சிறு பிள்ளைகளை
 கொன்றொழித்ததற்காய்
 என்ன நியாயம்
 சொல்லப் போகிறாய்?

இன்னொரு விடியலை தேரக்க
எழுதி கிராமம்...



சீர்தடையும் மண்ணும்

நானும் நீயும்
ஒடிப்பிடித்து வினையாடிய
ஒற்றையடிப்பாதை
காடுப்பத்தி...
காணாமல் போயிருந்தது

சலசலத்து
சங்கீதம் பாடி!
உரின் நடுவால்
உடனாத்து ஒடிய
ஆறுகள் இரண்டும்
அடையாளமற்றப்போயிருந்தன

உஞ்சல் கட்டி ஆடிய
எல்லைப்புற ஆலமரம்
எப்படி மறைந்தது
கவடுகளற்று...
கறையாணம் பாம்பும்
வுசுழுவதற்காய்
புதிதாக அங்கே
புத்துகள் முளைத்திருந்தன

உர்பற்றிய
ஒவ்வொரு நினைவும்
உரையாய்க் குத்தியது மனசை

திடும்பிடும்
திசைகள் தோறும்
நமதரன ஓரபகங்கள்
கைகாட்டி முறவலிக்கிறது

கிட்டி, கிளித்தட்டு
பட்டம், பம்பரம்
மறந்துபோன விளையாட்டுக்கள்
மறப்படியும்
ஞாயகம் வந்தது

மயானத்தை
நினைவுட்டுவதாய்
நமதான...
அழகிய கிராமம்

அழக்காகிப்போன
நினைவுகளை...
தூசுதட்டி, துடைத்து
வாசிக்கையில்
அழகை வந்தது

தூரத்தில்
சிரட்டையும் மண்ணும்
சீதறிக்கிடந்தன...
விளையாட ஆரூமில்லாமல்



மல்லிகை
செப். 2005



திறன்மிக்க ஆளுமைமிக்க ஒரு படைப்பாளி அல்லது சிந்தனைவாதி தனது அய்யாத உழைப்பின் பயனாக அவர் ஒரு தனிமனிதனாக இருப்பினும் கூட அவரே ஒரு சிந்தனைப் பள்ளியாக மாறி பல புதிய படைப்பாளிகளோ சிந்தனைவாதிகளோ தோன்றக்காரணமாகின்றார். ஆனால் அவ்வாறு தோன்றும் எல்லாப் படைப்பாளிகளும் சரி சிந்தனைவாதிகளும் சரி அவ்வாறு சிந்தனைப்பள்ளியாக செயற்படும் படைப்பாளியினது அல்லது சிந்தனைவாதியினது மறைவுக்குப்பின் அந்த சிந்தனைப்பள்ளி உருவாக்கித் தந்த தளத்தில் தொடர்ந்தும் இயங்குவதில்லை அன்னாறானவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கண்ணாமல் போய் விடுவதுண்டு ஆனால் அவர்களில் ஒரு சிலர் சிந்தனைப்பள்ளியாக செயற்பட்ட அப்படைப்பாளியின் சிந்தனைச் சுவரുകളில் தமது பயணத்தை தொடர்வதை நமது படைப்பிக்க சிந்தனை சூழலில் நாம் காணும் யதார்த்தமாகும்.

இந்த வகையில் ஒரு சிந்தனைப்பள்ளியாக ஒரு படைப்பாளியாக சிந்தனைவாதியாக திகழ்ந்த எம்.எச்.எம் சம்ஸ் அவர்கள் தின்கரன் பத்திரிகையில் 1997 ஆம் ஆண்டு நடபத்திய புதுப்புனல் பகுதியினூடாக உருவாக்கிய அவரது மறைவுக்குப் பின்னும் தொடர்ந்தும் இலங்கையின் வடமத்திய மாகாணத்தின் அந்நாட்புர மாவட்டத்து பிரதேசமான நாச்சியாத்வு மண்ணில்நுந்து இலக்கியத்துறையில் அவதானம் பெறும் வகையில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் இளைய படைப்பாளியின் இலக்கியக் குரல் தான் நாச்சியாத்வு பர்வின் இலக்கியக் குரல்.

இவரது குரல், இன்றைய காலகட்டத்தில் இளைய படைப்பாளிகள் கொண்டிருக்கும் பலங்களையும் தன்னகத்தே வளர்த்துக் கொள்ளத்தடிக்கும் ஓர் படைப்பாளியின் இலக்கியக் குரலாக இனங்கான முடிக்கிறது. இலங்கையின் இலக்கியக் களங்களான தின்கரன், யாத்ரா, அமுது, அந்நாகம், படிக்கள், வீரகேசரி, எங்கள் தேசம், மித்திரன், அலஹஸனாத், நாச்சியாத்வும் இலங்கை வானொலி போன்ற களங்களில் தனது கவிதை பங்களிப்பில் செய்த நாச்சியாத்வு பர்வின் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள இலக்கியப் படைப்புகளை ஒரு சேரப் படிப்பவர்களுக்கு இவரது படிமுறை வள தெரியவரும். இன்றைய நவீன தமிழ் கலை இலக்கியப்பரப்பில் உள்ளனது பெரும்பாலான இலக்கியப்படைப்பாளிகள் போல் இவரும் புதுக்கல் மூலம் நுகழ்ந்தாலும் தனது தனிப்பாத ஆர்வத்தினதும் தேடலினதும் காரணமாக தனது படைப்பாக கத்திற் காகவும் மற் றும் சிந்தனைப்பயாறலுக்கும் பல்வேறு கலை இலக்கிய உருவங்களிலும் தனது கவனத்தை செலுத்தி வருவது பாராட்டுக்குரியது.

நாச்சியாத்வு பர்வின் இலக்கிய வருகை, இலங்கையின் வடமத்திய மாகாணத்தின் பிரதேசமான அந்நாட்புர மாவட்டத்திலிருந்து ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகிற்கு பங்களிப்புச் செய்தவர்களின் பட்டியலில் அவரை இணைப்பதுடன் அதே வேளை ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் தாம் சார்ந்த பிரதேசத்தை தமது பெயருடன் அடைமொழியாகக் கொண்டு எழுதிய, எழுதிக்கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களின் பட்டியலிலும் அவரை இணைய வைக்கிறது. அந்த இணைவு ஈழத்து நவீன தமிழ், கலை, இலக்கிய உலகில் நாச்சியாத்வு எனும் மண்ணின் பெயரும் இடம் பெற வாய்க்குத்தும் இருக்கிறது. இது, இவரது இத்தொகுப்பினது வரவின் மூலம் பத்வாகும் ஒரு முக்கிய செய்தியாகும்.

